

пакъ ще пробира испомежду училищны-ты лири неговы-ты ексиды рублиета и махмудин та да ги дава на учителка-та сръща заплатя-та и: зашто-то за нежъ были тѣ мунасажъ да си ги ниже на огърлиця. *Л. Д. 1869 р. 156.*

Мунисто (зове се све оно што се ниже и на ђердану на врату носи, као: бисеръ, амбра и т. д. В.) *с. е. може что* монисто: Купи ми мене бре Христо! За десетъ гроша муниста, Да си направа герданче, Да гу подреса алтине, Язъ да гу носа, бре Христо! Ты да ме гледашъ да горимъ. *В. 87.*

Мурава *с. ж.* мурава: Двама-та любовника сидѣли у градина-та на зеленя мурава и си приказвали. *Л. Д. 1870 р. 162.* Сега земѣте една ливадя или мурава на поле. *ib. 1871 р. 99.* Могали-тѣ натрупани отъ много пѣсакъ и покрити съ дебела мурава. *Л. Д. 1876 р. 122.*

Муратъ* (*murad 1. adj. a. Voulu, désiré. 2. Subs. Volonté, désir, 3. Projet, intention. 4. Nom propre d'homme: Murad, Amurath*) *имя собс.* Муратъ: Царь Муратъ мари зборева: Маріе, мома, убава! Като си толку убава, Адѣ са, мома, потурчи. Царска царица да бадешъ, Царь Муратица да ставешъ. *Ч. 333.*

Мурафетлия* (*marifetlu adj. ar. l. Savant, instruit*) *пр.* иску-сний (въ чемъ нибудь), умѣлый.

Мурафетъ* *может что* марифетъ: Отъ гдѣ ся е научилъ на този мурафетъ, не знамъ. *Л. Д. 1870 р. 168.* Вадѣли, сынко Тодоре, колко сега съ мурафетъ учать? *Зк. 33.* Г. Войниковъ въ цѣли 16 странички ни излага всячкыятъ мурафетъ на писмописането. *Пс. 9—10 р. 180.* Тука е, побратиме, сичкий мурафетъ! (*Das ist die rechte Höhe*). *Рш. 46.*

Мургавъ *пр.* смуглый, темный: По мургавитѣ имъ лица се видѣше, че сичкитѣ сжъ калени въ бойове, сичкитѣ патиле сякакви бѣди. *Тб. 21.* По нѣколко минути размътата прѣстъ ще ся уталожы на дѣно-то, а отгорѣ надъ вода-та ще исплыва и ще ся устои една мургава смѣтана. *Л. Д. 1872 р. 240.*

Мургъ (*рум. murgu bai, brun*) *пр.* *может что* мургавъ: Между Испанците сжъществувать довольно мурги и непривлѣкательни типове. *З. 5.* Лицета имъ биле мурги и полукани отъ вѣтрове. *З. 309.* Дѣте-то, кога ся родя, кожаца-та му обычно быва мурга (възътна). *Л. Д. 1870 р. 93.*

Мусафиринъ (*muşafir, adj. et s. ar. 1. Qui voyage, voyageur. 2. Etranger. 3. Hôte qui reçoit l'hospitalité*) *с. м.* путникъ, странникъ: О, сынко! Християнска къща за мусафиринъ човѣкъ, за патникъ быва ли затворена? *Зк. 36.*

Муска *с. ж.* талисманъ, задонка. **Мускичка** *ум.* Бѣла риза